

یک میلیارد مصرف‌کننده فقیر*

مترجم: محمد علی حقی

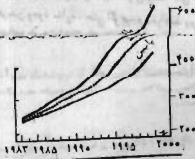
اگر هر چینی در سال یک جفت جوراب بخرد، چین یک چهارم تولید سالانه ایتالیا را، کم‌بزرگترین تولیدکننده پشم در جهان است، خواهد خرید. این نوع محاسبات که آرزوهای بعضی از بازارگانان در مورد بازار یک میلیارد مصرف‌کننده چینی راه می‌اندازد. مطالعه بانک جهانی درباره مصرف در چین کویای آن است که مطلب فوق‌تازه اندازه‌تفنی و خیالی است. در این مطالعه گفته می‌شود که فرد چینی مقدار ناچیز پول اضافی خود را صرف آن خواهد کرد که کالای بهتری در داخل کشور خویش تهیه کند تا آنکه مقداری مواد اثاثه و ابزار برای جایگزینی با نوع کهنه آن خریداری کند. مصرف‌کننده چینی از رونق مصرف سالها فاصله دارد. مصرف‌کننده چینی مقدار زیادی از کالاها و خدمات را - نظیر آجاره مسکن نازل در شهرها و خوراک ارزان، در همه جا - به صورت سوبسید دریافت می‌دارد. تنها سوبسید غذایی برای دولت چین سالانه ۲۰ میلیارد یوان (۶/۹ میلیارد دلار) خرج برمی‌دارد که حدود ۰۲٪ هزینه دولتی است. محاسبه بانک جهانی مبین آن است که هزینه مصرفی برای هر رقم معادل ۲۶۶ یوان در حال حاضر، به رقم ۶۰۷ یوان در سال ۲۰۰۰ بر اساس قیمت‌های سال ۱۹۸۳ خواهد رسید. محاسبه فوق نیز کلاً "بر اساس فرض رشد اقتصادی بالا به دست آمده است." (به نمودار زیر توجه شود.)

* "one billion poor consumers". *The Economist*, (May 11, 1985), 72.

** "Private Household Consumption in China. A Study of People's Livelihood." By Jacques van der Gaag. World Bank Staff Working Papers No. 701.

میان رشد:

بگ خانوار چینی تقریباً دو سوم درآمد قابل مصرف خویش را صرف خوراک، حدود یک هشتم نیز برای هر یک از اعلام مسکن، پوشاک و لوازم منزل و ۲۵٪ نیز برای سوخت به مصرف می‌رساند. تفسیر عمده‌ای که بانک جهانی در جهت بهبود (بسی) پیش‌بینی می‌کند آن است که در سال ۲۰۰۰، مسکن به‌مکن دوم بعد از خوراک حرکت خواهد کرد. محارج مسکن به احتمال به‌مالاتی ۹٪ هزینه در سال خواهد رسید و این به دلیل استفاده از خانه‌های آجری به جای خانه‌های گلی و چوبی است. این بدان معنی است که در مناطق روستایی چین، روستاییان مصالح ساختمانی را از حب خویش نخواهند خرید. در شهرها که اجاره از طریق سوسید تاسن می‌شود مستأجران انگیزه‌ای چندانی در جهت تفسیر کیفیت منازل از بول خویش نشان نخواهند داد.

تغییرهای عمده دیگری که بانک جهانی تا سال ۲۰۰۰ پیش‌بینی می‌کند عبارتند از:

- هزینه کالاهای با دوام مصرفی کمی بیشتر از ۶٪ در سال خواهد شد.
- خوراک همچنان حدود ۵۵٪ بودجه خانوار را تشکیل خواهد داد، اما رشد سالانه آن به سختی به ۲٪ در سال خواهد رسید. بیشتر این رشد نیز وظیفه مواد غیر عمده خوراکی خواهد بود. افزایش رشد مصرف مواد خوراکی عمده و اساسی حدود یک درصد پیش‌بینی می‌گردد.

■ افزایش مصرف پوشاک سالانه ۲ تا ۳٪ خواهد بود.

■ رشد مصرف سوخت سالانه کمتر از ۳٪ خواهد بود.

این رقم ممکن است کمتر از حدس و گمان باشد. در چین بیشتر سوخت خانوارها هیزم است و برای پختن غذا نیز از ساقه گیاهان استفاده می‌شود. از آنجا که مصرف برق نیز در حال گسترش در بین خانوارهاست و منازل نیز بزرگتر می‌شود، تقاضا برای سوخت و روشنی ناشی از برق به‌شدت افزایش خواهد یافت. لذا، تقاضا برای سوخت و سایر حمل و نقل نیز می‌تواند افزایش یابد.

یکی از عدم اطمینانها در این آمپده نگری آن است که در مورد پس انداز چه اتفاق خواهد افتاد .
 در چین نرخ تنهایی پس انداز ، بخصوص در مناطق روستایی ، بسیار بالاست . به طوری که از هر یون آسانی
 که تحصیل می گردد بین ۳۰ تا ۴۴ فن (اجزای یون) آن پس انداز می گردد . یکی از دلایل نرخ بالای
 پس انداز آن است که چیزی برای خریدن وجود ندارد . حتی اگر مردم بخواهند پس انداز خود را بر باد
 دهند . جنبه بازار نسبتاً ناچیزی آن هم برای شرکتهای خارجی فراهم خواهند کرد .

شیراز کاغذ چاپ و نشر
 مرکز چاپ و نشر
 تهران چاپ و نشر